

„FIGYELŐ”

UJSÁGSZELVÉNY VÁLLALAT
Budapest, XIV., Nürnberg-u. 42.
Telefon: 296—534

Irodalmi Szemle

Lap:

1950 MAR

Megjelent:

Az olvasómozgalomról

Január 30-i klubnapunkon az olvasómozgalom kérdéseit tárgyaltuk meg.

Az olvasómozgalom eddigi eredményeinek kiértékelése, tapasztalatcsere és a további feladatok megjelölése volt klubnapunk célja, melyen a nagybudapesti könyvtárbizottság tagjain kívül írók, tömegszervezetek képviselői és üzemi könyvtárosok jelentek meg nagy számban.

DOBOS PIROSKA

bevezetőjében megállapította, hogy az olvasómozgalommal egy olyan formát találtunk meg, amellyel bizonyos réseket a kultúra frontján felszámolunk vagy legalábbis segíthetünk ezeknek felszámolásában. Nagyon nagy segítségünkre volt az a tapasztalat, amelyet a Szovjetunióban szereztünk. Ott pl. 50.000 aktív dolgozik azon, hogy a könyveket széles körben terjesszék. Ma már megtettünk bizonyos lépéseket egy ilyen mozgalom megszervezésére. Az olvasómozgalom feladata: szervezetter és természetesen népszerűsíteni az olvasást.

Nemcsak egyes könyvek, hanem az egész szocialista irodalom népszerűsítése fontos, mert ez népünk erejét éppen úgy növeli, mint egy új gyár, mint egy új bányá.

Abban, hogy eredményeket értünk el, a könyvtárosoknak igen nagy részük van. Felismerték, hogy fegyvert adott kezükbe a népi demokrácia és élni is tudnak ezzel a fegyverrel. Mi is segítünk a könyvtárosoknak, hogy a kulturális harc fegyvertárát az olvasás népszerűsítése érdekében felhasználhassák. Így értük el, hogy fordulat állt be már néhány üzemben az olvasás területén. Az üzemi ankétok azt mutatják, hogy a dolgozók össze tudják már kapcsolni a könyvben rejlő szempontokat a

maguk üzemi munkájával. Külön érdeme az olvasómozgalomnak az is, hogy nagy lehetőséget teremtett az írók és olvasók találkozásának. A dolgozók látták a beszélgetések folyamán, hogy a magyar író egy közülük, aki fejlődésüket szolgálja. Az olvasómozgalom nem kampány, nem elég, ha négy-öt könyvet bedobunk a köztudatba. Feladatunk, hogy az írók, a könyvkiadók és a könyvtárosok összefogjanak, egységesen dolgozzanak azért, hogy a magyar dolgozó népet végre meghódítsa a könyv. Célunk, hogy a mi könyvtáraink is a szovjet könyvtárak mintájára, a szocialista tömegek kultúrájának központjai legyenek.

PALOTAI BORIS

beszámolt a dolgozók növekvő kultúrigényéről egy vidéki útja alkalmával Tyukodon szerzett tapasztalatairól. Parasztok, akik azelőtt könyvet nem vettek a kezükbe, most Solohov: Új barázdát szánt az eke című könyvét három csoportban olvasták. A könyv hatását egyébként a termelészövetkezeti csoport fejlődésén keresztül is le lehetett mérni. Fontos, hogy a vidékre küldendő könyvek megválasztásában gondosan járjunk el, hogy az első könyv, melyet a dolgozó paraszt kézhezkap, számára élményt jelentsen, kapcsolódjék munkájához.

SZIJJNÉ ELVTÁRS

aki a Népművelési Minisztérium könyvtáros iskoláját vezette, az ott szerzett tapasztalatok alapján rámutatott arra, milyen nagy feladatokat ró a vidéki könyvtárosokra a régi, használhatatlan könyvtárak kicselezése. Nagyon sok az olyan hely még vidéken, ahol erősen érezni azt a rést, amelyről Rákosi elvtárs beszélt. Az öt éves terv során a Népművelési Minisztérium húsz körzeti könyvtárat fog felállítani és ezek az országot el fogják látni könyvekkel. Így a falu sem lesz elzárva a kultúrától.

SOLTI ANDRÁSNE

a Fővárosi Könyvtár nevében szólalt fel. Hangsúlyozta, hogy az eddigi, kétségkívül szép eredmények alapját a könyvtárosoknak a könyvtárhoz való megváltozott viszonya képezi. Rájöttek arra, hogy munkájuk lényegét nem csupán az igények kielégítése, hanem azoknak megteremtése jelenti. A Párt volt az, amely segítette őket abban, hogy feladatuk tudára ébredjenek.

ZELK ZOLTÁN

felszólalásában leszögezte, hogy az olvasómozgalom valóban nem jellemlenhet néhány könyvvel kapcsolatos

kampányt, a mozgalomnak minden haladószellemű irodalom propagálójává kell lennie. Ezekben kiért arra, hogy nem minden író alkalmas üzemekben, falvakban tartandó ankétok levezetésére. Polotai Boris hozzászólására válaszul kifejtette, hogy a falusi emberhez, kétségtelen, közelebb áll Solohov regénye, de szempont az is, hogy a falusi dolgozóval megismeressük a munkásosztály problémáit.

Az üzemi könyvtárosok

hozzászólásaikban beszámoltak az olvasómozgalom helyi eredményeiről. Pl. a WM üzemi könyvtárának megnyitása után naponta száz új beiratkozó jelentkezett. Ugyanott az olvasók rendszeresen megírják véleményüket az olvasott könyvekről. A Kistext-ben kiváló kultúrpropagandistákat nevelt a Párt a tömegszervezetek aktíváiból. Sok helyen az olvasók már felkészülve jelennek meg az ankétokon és így teszik azokat valóban eredményessé. A Goldbergergyárban Osztrovszkij: „Az acélt megedzik“ című könyvének elolvasása után az ifi-brigád termelési eredményeinek emelkedésén keresztül vált alkotó erővé. Megállapították, hogy a könyvtárosnak komoly politikai nevelőmunkát is kell végeznie.

Meg vagyunk győződve arról, hogy ez a megbeszélés ismét egy lépést jelent előre a jó könyveknek az olvasókhöz vezető útján. Olvasómozgalmunk — a Szovjetunió tapasztalataira támaszkodva — fejlődik és erősödik, jó úton van és bizonyára a jövőben komoly eredményeket ér el.

